

dynamiczny okres szerzenia się kultu i można sądzić, że, podobnie jak w Ameryce Łacińskiej, rozwojowi temu towarzyszyły odpowiednie reprezentacje plastyczne, jednakże brak badań na ten temat na Półwyspie Iberyjskim uniemożliwia na razie jakiegokolwiek porównania.

[2. Św. Gertruda z Helfty, Juana Francisca de Palomo (Juan Bautista Lardito, *Idea de una perfecta religiosa en la vida de santa Gertrudis la Grande, hija del gran padre y patriarca san Benito*, Madrid 1717). Biblioteca Nacional de la Universidad Nacional Autónoma México, Meksyk]

ŚW. GERTRUDA W NOWEJ HISZPANII W XVII W.

Obecność kultu św. Gertrudy w Ameryce Łacińskiej oznacza, że w imperium hiszpańskim wierzenia i praktyki religijne szerzyły się z dużą dynamiką, szczególnie dzięki tekstom drukowanym. Oprócz wiadomości ze spisów handlowych okrętów świadczących o wysyłaniu jej dzieł do Ameryki, mamy też pierwsze wzmianki o recepcji tego kultu w Nowej Hiszpanii. Tak więc w 1615 r. Juana del Espíritu Santo, kreolska nowicjuszka z klasztoru karmeli-